

[Forsvarsministeren]

danske befolkning og over for omverdenen kan fremstå som et Folketing, der er i stand til på nogle væsentlige områder at finde en holdning til de ting, som er så aktuelle som nogen sinde.

Den internationale udvikling løber så hurtigt, at der er god brug for, at vi er meget årvågne over for de forandringer, der sker, og at vi er i stand til at bygge vores forsvarssystem så fleksibelt op, at det kan tilpasses en sådan udvikling. Det gik igen i flere af ordførernes indlæg, og det er jeg selvsagt den første til at skrive under på.

Det ligger i sagens natur, at både regeringen og ikke mindst os inden for mit ansvarsområde i en sådan situation løbende følger, hvad der gøres af overvejelser, for at man ikke skal komme til at disponere forkert. Hr. Hans Hækkerup var inde på det, andre har været inde på det, og jeg er selvsagt af den opfattelse, at det er en daglig opgave at gøre sig sådanne overvejelser.

Det betyder også, som det i øvrigt har været diskuteret, at de ting, man kunne overveje i en sådan periode, herunder spørgsmålet om løbende at tilpasse øvelsernes udformning, skal virke rigtige i verdensbilledet, som hele tiden udvikler sig. Jeg ville betragte det som indlysende, at man føler et ansvar for at overvåge og følge tingene på en sådan måde.

De bemærkninger, som har været gjort i forbindelse med det fleksible – hr. Svend Auken var inde på præcis det begreb – vil jeg gerne kvittere for. Jeg synes, at målsætningen med eller overskriften over det, vi skal gøre, må være, at vi med respekt for det forsvarsforlig, som vi så heldigt indgik i foråret, trods alle vanskeligheder har for øje, at vi skal udvikle forsvaret med det sigte, at det på en fleksibel måde kan løse de opgaver, der vil kunne opstå i de kommende år. Men vi må naturligvis også i dette øjeblik erkende, at vi ikke fuldt ud kender det billede, som vi skal virke i.

Lad os bare som eksempel tage udviklingen mellem de to Tysklande, det måske allermest afgørende spørgsmål for, hvordan vilkårene i vores udenrigs- og forsvarspolitik vil blive på det centralkontinentale område, som så ofte har været afgørende for det historiske forløb også for Danmark. Vi ved ikke så forfærdelig meget om, hvordan det billede vil se ud bare nogle få måneder længere fremme. Derfor synes jeg, at Forsvarskommissionens konklusioner, som det også har været fremhævet af fru

Connie Hedegaard og andre, fremdeles er overordentlig relevante, og at der er basis for, at vi afventer, hvad CFE-forhandlingerne fører til.

Det er stadig min opfattelse, som jeg sagde i min besvarelse af forespørgslen, at vi i dette år, 1990, må forvente, at den stærke politiske vilje, som jeg føler, til at nå et resultat fører igennem til en konkret aftale om at tilrette antallet af konventionelle våben i de to opdelinger af Europa, som vi kender det, på en sådan måde, at vi vil få et godt grundlag for at træffe beslutninger gerne i en bredere kreds end forsvarsforligspartiernes. Vi kan derfra træffe beslutninger om, hvilke konklusioner vi drager af CFE-forhandlingerne.

Hr. Kofod-Svendsen stillede mig et konkret spørgsmål om, hvordan jeg forholdt mig til de tanker, som han fremsatte heroppefra. I betragtning af, at jeg tillægger hr. Kofod-Svendsen gode muligheder for at modtage åbenbaringer, vil jeg sige, at jeg i allerhøjeste grad sympatiserer med hans synspunkter, så der burde ikke være grund til, at den gode forståelse, som vi altid har haft om disse ting, ikke fortsat skulle kunne eksistere.

Hr. Duetoft spurgte, om jeg herfra kunne sige noget om, at der i tiden indtil CFE-forhandlingernes afslutning ikke ville forekomme omstruktureringer eller blive foretaget besparelser i forsvaret. Jeg sagde i min besvarelse af forespørgslen, at det var regeringens holdning, men jeg må naturligvis tage det forbehold, at der kan være ting, som skal sættes i værk i forlængelse af Forsvarskommissionens beretning, det kan være på rationaliseringsområdet, som jeg ikke gerne ville være forhindret i at sætte i værk.

Det vil også komme frem i forbindelse med det følgende lovforslag, som Folketinget skal behandle i dag, hvor vi netop giver startskuddet til nogle af disse af os alle sammen ønskede initiativer til at finde rationaliseringer og andre gunstige udviklinger, men sådan opfattede jeg heller ikke hr. Duetofts spørgsmål. Dermed mener jeg at have klargjort hr. Duetofts hensigt.

Pelle Voigt (SF):

Bortset fra at vi i dag i fuld alvor har skullet bruge tid på at diskutere kopier af dokumenter, der ikke eksisterer officielt, synes jeg, det har været en god og lærerig, jeg vil endda sige af-